

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ «Κώδικας Δικαστικών Υπαλλήλων»

I. Γενικές παρατηρήσεις

A. Το υπό συζήτηση και ψήφιση νομοσχέδιο, όπως διαμορφώθηκε μετά την επεξεργασία του από τη Διαρκή Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, αποτελείται από διακόσια τριάντα πέντε (235) άρθρα, συμπεριλαμβανομένου του ακροτελεύτιου άρθρου, που ορίζει τον χρόνο έναρξης ισχύος του νόμου, και διαρθρώνεται σε ένδεκα (11) Μέρη. Στο σχέδιο νόμου προσαρτάται Παράρτημα του Έβδομου Μέρους, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του.

Δια των διατάξεων του Πρώτου Μέρους (άρθρα 1-2), υπό τον τίτλο «Γενικές Διατάξεις», προσδιορίζεται ο σκοπός του νόμου (άρθρο 1) και η έκταση εφαρμογής του (άρθρο 2).

Δια των ρυθμίσεων του Δεύτερου Μέρους (άρθρα 3-17), το οποίο διαρθρώνεται σε τρία (3) Κεφάλαια, εισάγονται προς ψήφιση ζητήματα σχετικά με τον διορισμό και την πλήρωση των θέσεων των δικαστικών υπαλλήλων.

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α' (άρθρα 3-10), υπό τον τίτλο «Προσόντα και Κωλύματα Διορισμού», προσδιορίζεται η απαιτούμενη ιθαγένεια για τον διορισμό δικαστικού υπαλλήλου (άρθρο 3), το κατώτατο όριο ηλικίας ανά κατηγορία δικαστικών υπαλλήλων και τα μέσα απόδειξης της (άρθρο 4), θεσπίζεται η απαγόρευση διορισμού όσων δεν έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές υποχρεώσεις τους (άρθρο 5), περιλαμβάνονται ρυθμίσεις σχετικές με την υγεία των υποψήφιων δικαστικών υπαλλήλων και τα άτομα με αναπηρία (άρθρο 6), ρυθμίζεται η απαγόρευση διορισμού όσων καταδικάσθηκαν αμετάκλητα για ρητά κατονομαζόμενες αξιόποινες πράξεις, των υποδίκων, ε-

2

κείνων που τελούν υπό το καθεστώς της πλήρους ή της μερικής στερητικής ή της επικουρικής δικαστικής συμπαράστασης, καθώς και εκείνων που απολύθηκαν από θέσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα για πειθαρχικούς λόγους (άρθρα 7-9), και προσδιορίζεται ο αναγκαίος χρόνος συνδρομής των εκ του νόμου προϋποθέσεων διορισμού (άρθρο 10).

Με τη διάταξη του Κεφαλαίου Β΄ (άρθρο 11), υπό τον τίτλο «Πλήρωση Θέσεων», ρυθμίζονται οι όροι και προϋποθέσεις για την πλήρωση των θέσεων δικαστικών υπαλλήλων.

Με τις ρυθμίσεις του Κεφαλαίου Γ΄ (άρθρα 12-17), υπό τον τίτλο «Διορισμός», ρυθμίζεται το καθεστώς της πράξης διορισμού (άρθρο 12), περιλαμβάνονται ειδικές διατάξεις σχετικές με την κοινοποίηση της πράξης διορισμού στον διοριζόμενο και τις προθεσμίες για ορκωμοσία και ανάληψη υπηρεσίας μετά την επίδοση της περίληψης της πράξης (άρθρο 13), προσδιορίζεται ο χρόνος κατάρτισης της υπαλληλικής σχέσης (άρθρο 14) καθώς και οι σχετικοί με την ορκωμοσία και την αφετηρία υπολογισμού του χρόνου υπηρεσίας των δικαστικών υπαλλήλων όροι (άρθρο 15). Επίσης, ρυθμίζονται η ανάκληση της πράξης διορισμού (άρθρο 16) και οι προϋποθέσεις αναδιορισμού απολυθέντων υπαλλήλων ή υπαλλήλων των οποίων η πράξη διορισμού ανακλήθηκε (άρθρο 17).

Το Τρίτο Μέρος (άρθρα 18-83) το οποίο διαρθρώνεται σε δώδεκα (12) Κεφάλαια, υπό τον τίτλο «Τομείς- Κατηγορίες- Βαθμοί- Κλάδοι», ρυθμίζει βασικά ζητήματα δημοσιούπαλληλικού δικαίου, λαμβανομένων υπόψη των σύγχρονων ευρωπαϊκών τάσεων και «των πρακτικών των κρατών-μελών της Ε.Ε.», όπως αναφέρει η Αιτιολογική Έκθεση.

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α΄ (άρθρα 18-20), υπό τον τίτλο «Τομείς – Κατηγορίες - Βαθμοί», απαριθμούνται οι τομείς κατάταξης των δικαστικών υπαλλήλων (άρθρο 18), προσδιορίζονται οι κατηγορίες θέσεων σε αυτούς (άρθρο 19) καθώς και η βαθμολογική κλίμακα και εξέλιξη ανά κατηγορία θέσεων (άρθρο 20).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β΄ (άρθρα 21-22), υπό τον τίτλο «Κλάδοι», απαριθμούνται οι κλάδοι και οι ειδικότητες των δικαστικών υπαλλήλων ανά τομέα (άρθρο 21), καθορίζονται τα τυπικά προσόντα που απαιτούνται για τον διορισμό τους και προσδιορίζεται το αντικείμενο καθηκόντων ορισμένων κατηγοριών (άρθρο 22).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Γ΄ (άρθρα 23-26), υπό τον τίτλο «Ειδικό Κλάδοι - Γενικές Διατάξεις», ρυθμίζεται η σύσταση οργανικών θέσεων του Κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου (άρθρο 23), καθορίζονται τα καθήκοντα των δικαστικών υπαλλήλων του Κλάδου (άρθρο 24), ορίζεται ότι η πλήρωση των θέσεων του Κλάδου γίνεται με διαγωνισμό

(άρθρο 25) και προσδιορίζονται τα απαιτούμενα για το διορισμό στον Κλάδο τυπικά προσόντα (άρθρο 26).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Δ' (άρθρα 27-31), υπό τον τίτλο «Διαγωνισμός», ρυθμίζονται τα ζητήματα σχετικά με τους όρους της προκήρυξης του διαγωνισμού για την πλήρωση των οργανικών θέσεων στις κατευθύνσεις της Διοικητικής Δικαιοσύνης, της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης και Εισαγγελιών και του Ελεγκτικού Συνεδρίου (άρθρο 27), καθώς και τα σχετικά με τις αιτήσεις των υποψηφίων ζητήματα (άρθρο 28). Επίσης, καθορίζεται η συγκρότηση των Επιτροπών του διαγωνισμού ανά κατεύθυνση και ο διορισμός εξεταστών ξένων γλωσσών (άρθρο 29), προσδιορίζεται το καθεστώς διεξαγωγής του διαγωνισμού (άρθρο 30), όπως και οι όροι βαθμολόγησης των υποψηφίων (άρθρο 31).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Ε' (άρθρα 32-33), υπό τον τίτλο «Διορισμός-Δοκιμαστική Υπηρεσία», ρυθμίζεται το καθεστώς του διορισμού των επιτυχόντων στον διαγωνισμό (άρθρο 32), οι όροι εισόδου σε δοκιμαστική υπηρεσία των υπαλλήλων του κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου μετά τον διορισμό τους, καθώς και η μονιμοποίηση ή απόλυση αυτών μετά την παρέλευση του χρόνου δοκιμαστικής υπηρεσίας (άρθρο 33).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου ΣΤ' (άρθρα 34-38), υπό τον τίτλο «Εισαγωγική Εκπαίδευση», θεσμοθετείται δωδεκάμηνη εισαγωγική εκπαίδευση των δικαστικών υπαλλήλων αμέσως μετά την ανάληψη υπηρεσίας (άρθρο 34), καθορίζεται το αντικείμενο του πρώτου σταδίου εκπαίδευσης, καθώς και οι σχετικοί όροι και προϋποθέσεις που το διέπουν (άρθρο 35), ρυθμίζεται το πρόγραμμα σπουδών του πρώτου σταδίου εκπαίδευσης, το ωριαίο πρόγραμμα διδασκαλίας (άρθρο 36), καθώς και τα σχετικά με το εκπαιδευτικό προσωπικό ζητήματα (άρθρο 37). Επίσης, περιλαμβάνονται ρυθμίσεις σχετικές με το αντικείμενο και τους όρους του δεύτερου σταδίου εκπαίδευσης των δόκιμων υπαλλήλων (άρθρο 38).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Ζ' (άρθρα 39-41), υπό τον τίτλο «Βαθμολογική και Μισθολογική Κλίμακα», ρυθμίζεται η βαθμολογική εξέλιξη των δικαστικών υπαλλήλων του Κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου (άρθρο 39), η κατάταξή τους στα μισθολογικά κλιμάκια και οι όροι καταβολής επιπλέον ανταμοιβής (άρθρο 40), η υπαγωγή τους σε Οργανικές μονάδες καθώς και η δυνατότητα τοποθετήσής τους σε θέση προϊσταμένου διεύθυνσης ή τμήματος του κλάδου μετά την πάροδο τριών ετών από την ανάληψη υπηρεσίας (άρθρο 41).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Η' (άρθρα 42-46), υπό τον τίτλο «Συλλογικά Όργανα», ορίζεται ότι η συγκρότηση, σύνθεση και λειτουργία των δικαστικών συμβουλίων διέπεται από τις γενικές διατάξεις του παρόντος νόμου

4

(άρθρο 42), προσδιορίζονται τα υπηρεσιακά συμβούλια των υπαλλήλων του Κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου (άρθρο 43), ρυθμίζεται η συγκρότησή τους (άρθρο 44), καθώς και ζητήματα σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον των δικαστικών και υπηρεσιακών συμβουλίων και την αρμοδιότητά τους (άρθρο 45). Επιπλέον, περιλαμβάνονται ρυθμίσεις σχετικές με τη σύγκληση συμβουλίων παρακολούθησης και τη σύνταξη ατομικών εκθέσεων της εφαρμογής του θεσμού, καθώς και με τη διαδικασία εκλογής εκπροσώπων των υπαλλήλων (άρθρο 46).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Θ΄ (άρθρα 47-53), υπό τον τίτλο «Εκπαιδευτικές Άδειες», ρυθμίζονται οι όροι χορήγησης και διακοπής εκπαιδευτικής άδειας απουσίας στην αλλοδαπή (άρθρο 47) και στην ημεδαπή (άρθρο 48), η διαδικασία χορήγησης εκπαιδευτικών αδειών στην αλλοδαπή διάρκειας έως ενός μήνα (άρθρο 49) και ο αριθμός των αδειών (άρθρο 50). Επίσης, καθορίζονται τα δικαιώματα (άρθρο 51) και οι υποχρεώσεις (άρθρο 52) των υπαλλήλων του κλάδου καθώς και το ωράριό τους (άρθρο 53).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Ι΄ (άρθρα 54-57), υπό τον τίτλο «Αξιολόγηση», προβλέπεται η τήρηση προσωπικού μητρώου για κάθε υπάλληλο του κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου (άρθρο 54), καθορίζονται οι όροι σύνταξης εκθέσεων αξιολόγησης (άρθρο 55), προκρίνεται η εφαρμογή των διατάξεων περί ηθικών αμοιβών και βράβευσης προτάσεων ή μελετών του παρόντος και στους υπαλλήλους του κλάδου (άρθρο 56), και ορίζεται ότι οι γενικές διατάξεις περί επιλογής προϊσταμένων δεν εφαρμόζονται στους υπαλλήλους του κλάδου (άρθρο 57).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου ΙΑ΄ (άρθρα 58-80), υπό τον τίτλο «Υπηρεσιακές Μεταβολές», ορίζεται ότι οι γενικές ρυθμίσεις αναφορικά με την κατανομή και τη μετακίνηση των δικαστικών υπαλλήλων δεν τυγχάνουν εφαρμογής στους υπαλλήλους του κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου (άρθρο 58), καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία μετάταξης των υπαλλήλων του κλάδου (άρθρο 59), όπως και μετάθεσης (άρθρο 60) και απόσπασής τους (άρθρο 61). Ακόμη, προβλέπεται η εφαρμογή των γενικών διατάξεων περί διαθεσιμότητας και αργίας και στους υπαλλήλους του κλάδου (άρθρο 62), προκρίνεται η εφαρμογή των διατάξεων πειθαρχικού δικαίου του Κώδικα και στους συγκεκριμένους υπαλλήλους, και καθορίζονται ειδικότερες διαφοροποιήσεις (άρθρο 63), ρυθμίζεται η λύση της υπαλληλικής σχέσης (άρθρο 64) και περιλαμβάνονται ρυθμίσεις για ένα σύνολο ειδικών θεμάτων σχετικών με τους δικαστικούς υπαλλήλους του κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου (άρθρο 65). Επίσης, προβλέπεται η σύσταση οργανικών θέσεων του Κλάδου ΠΕ Δικαστικής Επικοινωνίας και Διεθνών Σχέσεων (άρθρο 66), προσδιορίζεται το αντικείμε-

νο καθηκόντων των υπαλλήλων του κλάδου (άρθρο 67), καθορίζονται τα τυπικά προσόντα των υποψήφιων υπαλλήλων, ορίζεται ότι η πλήρωση των θέσεων γίνεται με διαγωνισμό (άρθρο 68), περιλαμβάνονται ρυθμίσεις σχετικές με τη διαδικασία προκήρυξης και διενέργειας του διαγωνισμού (άρθρο 69), θεσμοθετείται η συγκρότηση και λειτουργία της Επιτροπής του διαγωνισμού και ο διορισμός εξεταστών ξένων γλωσσών (άρθρο 70), προσδιορίζεται το καθεστώς διεξαγωγής του διαγωνισμού, οι σχετικές δοκιμασίες σε δύο στάδια (άρθρο 71) και οι όροι διορισμού των επιτυχόντων (άρθρο 72), προβλέπεται διετής δοκιμαστική υπηρεσία για τους διορισθέντες δικαστικούς υπαλλήλους και καθορίζονται οι όροι και η διαδικασία μονιμοποίησής τους (άρθρο 73), καθώς και στοιχεία της εισαγωγικής εκπαίδευσης και πρακτικής άσκησης των υπαλλήλων του κλάδου (άρθρο 74). Τέλος, ρυθμίζεται η βαθμολογική εξέλιξη των δικαστικών υπαλλήλων του Κλάδου ΠΕ Δικαστικής Επικοινωνίας και Διεθνών Σχέσεων (άρθρο 75), η κατάταξή τους στα μισθολογικά κλιμάκια και οι όροι καταβολής επιπλέον ανταμοιβής (bonus) (άρθρο 76), η υπαγωγή τους σε Οργανικές μονάδες, καθώς και η δυνατότητα τοποθέτησής τους σε θέση προϊσταμένου διεύθυνσης ή τμήματος του κλάδου μετά την πάροδο τριών ετών από την ανάληψη υπηρεσίας (άρθρο 77). Επίσης, ορίζεται ότι τα δικαστικά και υπηρεσιακά συμβούλια για τους υπαλλήλους του Κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου είναι αρμόδια και για τους υπαλλήλους του Κλάδου ΠΕ Δικαστικής Επικοινωνίας και Διεθνών Σχέσεων, οι οποίοι δύνανται να συμμετέχουν στις εκλογές για την ανάδειξη εκπροσώπων στα εν λόγω συμβούλια (άρθρο 78), και προβλέπεται ότι η χορήγηση εκπαιδευτικών αδειών διέπεται από τα ισχύοντα για τους υπαλλήλους του Κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου (άρθρο 79), ενώ τυγχάνουν εφαρμογής και οι διατάξεις για την αξιολόγηση των δικαστικών υπαλλήλων του προαναφερθέντος κλάδου (άρθρο 80).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου ΙΒ΄ (άρθρα 81-83), υπό τον τίτλο «Υπηρεσιακές Μεταβολές», ορίζεται ότι οι γενικές ρυθμίσεις αναφορικά με την κατανομή και τη μετακίνηση των δικαστικών υπαλλήλων δεν τυγχάνουν εφαρμογής στους υπαλλήλους του κλάδου ΠΕ Δικαστικής Επικοινωνίας και Διεθνών Σχέσεων (άρθρο 81). Επιπλέον, καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία μετάταξης, μετάθεσης, καθώς και απόσπασης των υπαλλήλων του κλάδου (άρθρο 82), και περιλαμβάνονται ειδικές ρυθμίσεις σχετικές με τη μη δυνατότητα συμμετοχής των υπαλλήλων του κλάδου σε ρητά κατονομαζόμενους διαγωνισμούς καθώς και με την ανάλογη εφαρμογή γενικότερων διατάξεων (άρθρο 83).

Το Μέρος Τέταρτο (άρθρα 84-93), υπό τον τίτλο «Συλλογικά Όργανα», πε-

ριέχει δύο Κεφάλαια. Διά του Κεφαλαίου Α΄ (άρθρα 84-89), υπό τον τίτλο «Δικαστικά και Υπηρεσιακά Συμβούλια», εισάγονται ρυθμίσεις σχετικά με τα είδη των Δικαστικών και Υπηρεσιακών Συμβουλίων (άρθρο 84), τη συγκρότησή τους (άρθρο 85), τον τρόπο ανάδειξης των μελών τους (άρθρο 86), τη διαδικασία που ακολουθείται ως προς τις συνεδριάσεις τους και την έκδοση αποφάσεων και γνωμοδοτήσεων (άρθρο 87), τις αρμοδιότητές τους (άρθρο 88), και, τέλος, ρυθμίζεται ο δεύτερος βαθμός κρίσης για τα υπηρεσιακά θέματα των δικαστικών υπαλλήλων (άρθρο 89). Το Κεφάλαιο Β΄ (άρθρα 90-93), υπό τον τίτλο «Υπηρεσιακές Συνελεύσεις», περιέχει ρυθμίσεις σχετικά με τη λειτουργία των Υπηρεσιακών Συνελεύσεων (άρθρο 90), την αρμοδιότητά τους (άρθρο 91) και τον τρόπο σύγκλησής τους (άρθρο 92). Τέλος, ορίζεται ο τρόπος λειτουργίας και οι αρμοδιότητες των συσκέψεων προϊσταμένων οργανικών μονάδων (άρθρο 93).

Το Μέρος Πέμπτο (άρθρα 94-123), υπό τον τίτλο «Δικαιώματα - Υποχρεώσεις», περιέχει δύο Κεφάλαια. Διά του Κεφαλαίου Α΄ (άρθρα 94-110), υπό τον τίτλο «Δικαιώματα», καθορίζονται το δικαίωμα ελεύθερης έκφρασης των δικαστικών υπαλλήλων (άρθρο 94), τα συνδικαλιστικά δικαιώματά τους (άρθρο 95), το δικαίωμα άσκησης καθηκόντων (άρθρο 96), το δικαίωμα μισθού και αμοιβών και απολαβών που καθορίζονται από τη νομοθεσία (άρθρο 97), η εργασία τους υπό όρους υγιεινής και ασφάλειας (άρθρο 98), το δικαίωμα υγειονομικής περίθαλψης για τους δικαστικούς υπαλλήλους και τα μέλη των οικογενειών τους, καθώς και η κάλυψη εξόδων κηδείας (άρθρο 99), καθορίζεται η αρμοδιότητα χορήγησης αδειών απουσίας (άρθρο 100) και τα είδη των αδειών που δικαιούνται οι δικαστικοί υπάλληλοι (άρθρα 101-109), και, τέλος, ρυθμίζεται το δικαίωμα επανόδου στην υπηρεσία (άρθρο 110). Με το Κεφάλαιο Β΄ (άρθρα 111-123), υπό τον τίτλο «Υποχρεώσεις», εισάγονται ρυθμίσεις ως προς την υποχρέωση πίστης στο Σύνταγμα των δικαστικών υπαλλήλων (άρθρο 111), εκτέλεσης καθηκόντων (άρθρο 112), την εκτέλεση των καθηκόντων τους σύμφωνα με τον νόμο (άρθρο 113), την υποχρέωση συμπεριφοράς τους με ευπρέπεια και την εκτέλεση των καθηκόντων του χωρίς αθέμιτες διακρίσεις (άρθρο 114), και την υποχρέωση εχεμύθειας (άρθρο 115). Περαιτέρω, εισάγονται ρυθμίσεις κατ' αναφορά προς τον χρόνο εργασίας των δικαστικών υπαλλήλων (άρθρο 116), την υποχρέωση δήλωσης της περιουσιακής κατάστασής τους (άρθρο 117), τη δυνατότητα άσκησης ιδιωτικού έργου με αμοιβή μόνο κατόπιν χορήγησης άδειας (άρθρο 118), τη δυνατότητα συμμετοχής των δικαστικών υπαλλήλων σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου (άρθρο 119), τα έργα τα οποία είναι ασυμβίβαστα με την ιδιότητα του δικαστικού υπαλλήλου (άρθρο 120), την απαγόρευση κατοχής δεύτερης θέσης (άρθρο 121), το κώλυμα ανάληψης επίλυσης ζητήματος ή

σύμπραξης στην έκδοση πράξεων σε περίπτωση ύπαρξης συμφέροντος του ίδιου του δικαστικού υπαλλήλου ή συγγενών του (άρθρο 122), και, τέλος, καθορίζεται η αστική ευθύνη των δικαστικών υπαλλήλων (άρθρο 123).

Με το Μέρος Έκτο (άρθρα 124-129), υπό τον τίτλο «Υπηρεσιακή Εκπαίδευση», ρυθμίζεται η υπηρεσιακή εκπαίδευση των δικαστικών υπαλλήλων (άρθρο 124), η υποχρέωση παρακολούθησης εισαγωγικής εκπαίδευσης (άρθρο 125), η δυνατότητα παρακολούθησης μετεκπαίδευσης και επιμόρφωσης κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας των δικαστικών υπαλλήλων (άρθρο 126), η δυνατότητα παρακολούθησης μεταπτυχιακής εκπαίδευσης (άρθρο 127), η υποχρέωση σύνταξης έκθεσης πεπραγμένων από τον υπάλληλο που ολοκλήρωσε οποιοδήποτε πρόγραμμα μετεκπαίδευσης και επιμόρφωσης ή μεταπτυχιακής εκπαίδευσης (άρθρο 128), και το δικαίωμα λήψης άδειας υπηρεσιακής εκπαίδευσης (άρθρο 129).

Το Μέρος Έβδομο (άρθρα 130-137), υπό τον τίτλο «Αξιολόγηση», ρυθμίζει την τήρηση προσωπικού μητρώου στο δικαστήριο, την εισαγγελία ή την υπηρεσία στην οποία ανήκει κάθε δικαστικός υπάλληλος (άρθρο 130). Περαιτέρω, καθορίζονται οι γενικές αρχές αξιολόγησης (άρθρο 131), οι αξιολογητές και το περιεχόμενο της έκθεσης αξιολόγησης (άρθρο 132), τα κριτήρια και η διαδικασία της αξιολόγησης των δικαστικών υπαλλήλων (άρθρο 133), καθώς και τα κριτήρια και η διαδικασία αξιολόγησης προϊσταμένων οργανικών μονάδων (άρθρο 134), και η διεξαγωγή συνέντευξης (άρθρο 135). Τέλος, εισάγονται ρυθμίσεις σχετικά με την απονομή ηθικής αμοιβής σε δικαστικούς υπαλλήλους (άρθρο 136), και τη βράβευση προτάσεων ή μελετών με στόχο τη βελτίωση της οργάνωσης και λειτουργίας της υπηρεσίας ή τη βελτίωση των όρων απονομής δικαιοσύνης και λειτουργίας των δικαστηρίων (άρθρο 137).

Το Μέρος Όγδοο (άρθρα 138-164), υπό τον τίτλο «Υπηρεσιακή Κατάσταση και Υπηρεσιακές Μεταβολές», διαρθρώνεται σε πέντε (5) κεφάλαια. Όπως αναφέρεται στην Αιτιολογική Έκθεση, «Οι δικαστικοί υπάλληλοι αντιμετωπίζονται ως ιδιαίτερη κατηγορία υπαλλήλων και, συνεπώς, όπου υπάρχει αποχρών λόγος, εισάγονται ρυθμίσεις που διαφοροποιούνται από τις αυτές του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ν.π.δ.δ. (Υπαλληλικού Κώδικα) (...) [με σκοπό την] άμεση αντιμετώπιση των οργανωτικών και λειτουργικών προβλημάτων του σώματος των δικαστικών υπαλλήλων». Ειδικότερα:

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α' (άρθρο 138), υπό τον τίτλο «Μονιμοποίηση», ρυθμίζονται τα θέματα της υπηρεσιακής κατάστασης των δικαστικών υπαλλήλων που διανύουν διετή δοκιμαστική υπηρεσία και της διαδικασίας μονιμοποίησής τους.

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β΄ (άρθρα 139-142), υπό τον τίτλο «Βαθμολογική εξέλιξη», θεσπίζονται εκ νέου τα ζητήματα της βαθμολογικής εξέλιξης των δικαστικών υπαλλήλων όλων των κατηγοριών, σχετικά με τον χρόνο προαγωγής τους στους προβλεπόμενους ανά κατηγορία βαθμούς, οι ειδικότερες περιπτώσεις ταχύτερης προαγωγής (άρθρο 139), καθώς και η διαδικασία προαγωγών κατόπιν διαπίστωσης από το Υπηρεσιακό Συμβούλιο της συνδρομής ουσιαστικών στοιχείων (άρθρο 141). Επίσης, ορίζονται οι προθεσμίες σύνταξης ετήσιων καταστάσεων δικαστικών υπαλλήλων, το περιεχόμενό τους, η κοινοποίησή τους στους ανωτέρω, καθώς και η δυνατότητα και η προθεσμία διόρθωσής τους (άρθρο 140). Περαιτέρω, ρυθμίζονται οι αρνητικές προϋποθέσεις για τη συμπλήρωση του χρόνου που απαιτείται για την κρίση προς προαγωγή των δικαστικών υπαλλήλων (άρθρο 142).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Γ΄ (άρθρα 143-146), υπό τον τίτλο «Επιλογή προϊσταμένων οργανικών μονάδων», θεσπίζονται εκ νέου, μεταξύ άλλων, η διαδικασία, οι προϋποθέσεις και τα προσόντα επιλογής προϊσταμένων της εκάστοτε οργανικής μονάδας (επιπέδου γενικής διεύθυνσης, διεύθυνσης και τμήματος) των δικαστηρίων, της εισαγγελίας, της γενικής επιτροπείας ή της υπηρεσίας στην οποία υπηρετεί ο δικαστικός υπάλληλος, με ειδική ρύθμιση για το Ελεγκτικό Συνέδριο, ως προς την επιλογή Γενικών Συντονιστών και Επιτρόπων (άρθρα 143-144). Ακολούθως, ορίζονται κριτήρια επιλογής των, κατά τα ανωτέρω, προϊσταμένων, ήτοι τυπικά εκπαιδευτικά προσόντα, υπηρεσιακή και εργασιακή εμπειρία, άσκηση καθηκόντων ευθύνης, ικανότητες και δεξιότητες [οι οποίες αποδεικνύονται με εκθέσεις αξιολόγησης, με γραπτή εξέταση που διενεργείται, ανά τριετία από το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.), κατόπιν σχετικής προκήρυξης, με παρακολούθηση σεμιναρίου που διεξάγεται, ανά τριετία, από το Ινστιτούτο Επιμόρφωσης (ΙΝ.ΕΠ.) του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης (Ε.Κ.Δ.Δ.Α.), καθώς και με δομημένη συνέντευξη], ο τρόπος αξιολόγησης και βαθμολόγησής τους (άρθρο 145). Επίσης, προβλέπεται, μεταξύ άλλων, τριετής θητεία των προϊσταμένων των οργανικών μονάδων, η δυνατότητα, αφενός, να ασκούν καθήκοντα και μετά τη λήξη της θητείας τους, έως την επανεπιλογή τους ή την τοποθέτηση νέου προϊσταμένου, καθώς και της πρόωρης λήξης της θητείας τους για σοβαρό λόγο που ανάγεται στην πλημμελή άσκηση των καθηκόντων τους ή κατόπιν αίτησής τους, έπειτα από απόφαση του υπηρεσιακού συμβουλίου, και, αφετέρου, προσωρινής ρύθμισης επιλογής ή/και αναπλήρωσης προϊσταμένου σε περίπτωση κένωσης ή δημιουργίας θέσης και σε περίπτωση κωλύματος ή απουσίας προϊσταμένου, αντίστοιχα (άρθρο 146).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Δ΄ (άρθρα 147-158), υπό τον τίτλο «Κα-

τανομή-Μετακίνηση-Μετάθεση-Απόσπαση-Ένταξη», μεταξύ άλλων, προσδιορίζεται η διαδικασία κατανομής των δικαστικών υπαλλήλων σε οργανικές μονάδες της οικείας υπηρεσίας (άρθρο 147), καθορίζονται εκ νέου λοιπά θέματα υπηρεσιακής φύσεως που τους αφορούν και, συγκεκριμένα, οι όροι και η διαδικασία μετακίνησης (άρθρο 148) και μετάθεσής τους (άρθρο 149). Περαιτέρω, ρυθμίζονται ειδικότερα ζητήματα σχετικά με τις περιπτώσεις μετάθεσης για λόγους υγείας (άρθρο 150), συνυπηρέτησης (άρθρο 151), σπουδών (άρθρο 152), αμοιβαίας μετάθεσης (άρθρο 153), καθώς και για σπουδαίο λόγο, δηλαδή την κατάργηση της οργανικής θέσης του δικαστικού υπαλλήλου (άρθρο 154). Επίσης, για τις ανωτέρω περιπτώσεις μεταθέσεων, θεσπίζονται, αφενός, η σειρά προτεραιότητας πραγματοποίησής τους και, αφετέρου, οι λόγοι που συνεκτιμά το Υπηρεσιακό Συμβούλιο προκειμένου να προβεί στη διενέργειά τους (άρθρο 155). Ακολούθως, προσδιορίζεται, μεταξύ άλλων, ο ορισμός της απόσπασης, και επανακαθορίζονται οι σχετικές με αυτή προϋποθέσεις, διαδικασία, διάρκεια, απαγορεύσεις και κωλύματα, πλην όμως, ρητά διατηρούνται σε ισχύ ειδικές διατάξεις συναρτώμενες με την απόσπαση μονίμων υπαλλήλων από το Δημόσιο, τους ΟΤΑ και τα λοιπά ν.π.δ.δ. στο Ελεγκτικό Συνέδριο, και ρυθμίζεται η δυνατότητα απόσπασης σε γραφεία Βουλευτών, Ευρωβουλευτών, μελών της Κυβέρνησης και Υφυπουργών, ενώ, εκ παραλλήλου, ορίζεται ότι ο χρόνος απόσπασης ή διάθεσης λογίζεται ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας για κάθε συνέπεια (άρθρο 156). Τέλος, καθορίζονται εκ νέου οι προϋποθέσεις και η διαδικασία σχετικά με το δικαίωμα μετάταξης των δικαστικών υπαλλήλων (άρθρο 157), καθώς και σχετικά με τη δυνατότητα αναγνώρισης της προϋπηρεσίας τους στο δημόσιο (εφόσον έχει διανυθεί πληρώνοντας τα τυπικά προσόντα της κατηγορίας στην οποία ανήκει ο δικαστικός υπάλληλος) και στον ιδιωτικό τομέα (εφόσον έχει διανυθεί σε συναφές αντικείμενο μέχρι επτά έτη) κατά την κατάταξη του υπαλλήλου σε βαθμό, μετά τη μονιμοποίησή του (άρθρο 158).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Ε΄ (άρθρα 159–164), υπό τον τίτλο «Διαθεσιμότητα – Αργία», ρυθμίζονται η διαδικασία και οι προϋποθέσεις προκειμένου να τεθεί ο δικαστικός υπάλληλος σε διαθεσιμότητα, είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αίτησής του, η διάρκειά της, καθώς και οι συνέπειές της επί των αποδοχών και της απασχόλησής του (άρθρα 159-160). Περαιτέρω, ορίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες ο δικαστικός υπάλληλος τίθεται σε αυτοδίκαιη αργία ή σε δυνητική αργία, η διάρκειά τους και ο τρόπος επανόδου στα καθήκοντά του, αντίστοιχα (άρθρα 161-162). Επίσης, προβλέπεται, μεταξύ άλλων, το ύψος των αποδοχών που λαμβάνει ο δικαστικός υπάλληλος κατά τη διάρκεια της αργίας (το ήμισυ των αποδοχών του), η δυνατότητα και οι προϋποθέσεις απόδοσης σε αυτόν του υπόλοιπου ή μέρους των α-

ποδοχών του, η περίπτωση στέρησης αποδοχών αργίας, καθώς και ότι αν πιθανολογείται σοβαρός κίνδυνος όσον αφορά τον βιοπορισμό του υπαλλήλου ή της οικογένειάς του, κατόπιν αίτησής του, το αρμόδιο υπηρεσιακό συμβούλιο, μπορεί να διατάξει, ως προσωρινό μέτρο, την αύξηση των αποδοχών της αργίας μέχρι το 75% των νόμιμων αποδοχών του (άρθρο 163). Τέλος, σε κατεπείγουσες περιπτώσεις, κατά τις οποίες διακυβεύεται το συμφέρον της υπηρεσίας, παρέχεται η δυνατότητα επιβολής του μέτρου της αναστολής άσκησης καθηκόντων σε δικαστικό υπάλληλο, κατόπιν αιτιολογημένης πράξης του αρμόδιου για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης οργάνου, έως ότου τυχόν τεθεί σε αργία (με απόφαση Υπηρεσιακού Συμβουλίου) ή παρέλθει άπρακτη η προθεσμία των δεκαπέντε ημερών, εντός της οποίας το Υπηρεσιακό Συμβούλιο οφείλει να εκδόσει σχετική απόφαση (άρθρο 164).

Το Μέρος Ένατο (άρθρα 165-211), περιέχει οκτώ (8) Κεφάλαια. Διά του Κεφαλαίου Α΄ (άρθρα 165-166), υπό τον τίτλο «Πειθαρχικά Παραπτώματα - Πειθαρχικές Ποινές», γίνεται απαρίθμηση των πειθαρχικών παραπτωμάτων (άρθρο 165) και καθορίζονται οι πειθαρχικές ποινές οι οποίες επιβάλλονται στους δικαστικούς υπαλλήλους (άρθρο 166). Με το Κεφάλαιο Β΄ (άρθρα 167-177), υπό τον τίτλο «Γενικοί Κανόνες», εισάγονται διατάξεις σχετικά με τη δίωξη και την τιμωρία των πειθαρχικών παραπτωμάτων (άρθρο 167), την ανακοίνωσή τους (άρθρο 168), τα πειθαρχικά παραπτώματα τα οποία διαπράττονται στο ακροατήριο (άρθρο 169), τη συνεκδίκηση των πειθαρχικών παραπτωμάτων (άρθρο 170), καθώς και τη σχέση της πειθαρχικής με την ποινική δίκη (άρθρο 171). Περαιτέρω, εισάγεται διάταξη αναφορικά με την απαγόρευση δεύτερης δίωξης και περισσότερων ποινών για το ίδιο πειθαρχικό παράπτωμα (άρθρο 172), για την αυτοτέλεια του κολάσιμου του πειθαρχικού παραπτώματος (άρθρο 173), την αναλογική εφαρμογή των αρχών και των κανόνων του ποινικού δικαίου και της ποινικής δικονομίας και στο πειθαρχικό δίκαιο (άρθρο 174), και την αναλογική εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Ποινικής δικονομίας (άρθρο 175). Τέλος, ρυθμίζεται η παραγραφή των πειθαρχικών παραπτωμάτων (άρθρο 176) και η λήξη της πειθαρχικής ευθύνης (άρθρο 177). Με το Κεφάλαιο Γ΄ (άρθρα 178-183), υπό τον τίτλο «Πειθαρχικά Όργανα», προσδιορίζονται τα αρμόδια όργανα για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης (άρθρο 178), τα πειθαρχικά όργανα (άρθρα 179-181), η κατά τόπο αρμοδιότητα των πειθαρχικών οργάνων (άρθρο 182), καθώς και η αρμοδιότητα για την άρση της σύγκρουσης αρμοδιοτήτων μεταξύ πειθαρχικών συμβουλίων (άρθρο 183). Με το Κεφάλαιο Δ΄ (άρθρα 184-187), υπό τον τίτλο «Προδικασία», εισάγονται ρυθμίσεις ως προς τις διαδικασίες συλλογής αποδεικτικών στοιχείων (άρθρο 184), την προκαταρκτική έρευνα (άρθρο

185), τη διενέργεια ένορκης διοικητικής εξέτασης (άρθρο 186), και τη διαδικασία θέσης της πειθαρχικής υπόθεσης στο αρχείο (άρθρο 187). Το Κεφάλαιο Ε' (άρθρα 188-189), υπό τον τίτλο «Πειθαρχική Δίωξη», περιέχει ρυθμίσεις ως προς τη σύνταξη της πειθαρχικής αγωγής (άρθρο 188) και την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης (άρθρο 189).

Το κεφάλαιο ΣΤ' (άρθρα 191-203), υπό τον τίτλο «Διαδικασία στα Πειθαρχικά Όργανα», περιλαμβάνει διατάξεις για τη διαδικασία στα μονομελή πειθαρχικά όργανα (άρθρο 190), τον ορισμό εισηγητή (άρθρο 191), την ανάκριση (άρθρο 192), τις ανακριτικές πράξεις (άρθρο 193), την εξέταση μαρτύρων (άρθρο 194), την εξέταση του διωκόμενου (άρθρο 195), την αυτοψία (άρθρο 196), την πραγματογνωμοσύνη (άρθρο 197), την αναζήτηση εγγράφων και άλλων στοιχείων (άρθρο 198), καθώς και για ζητήματα σχετικά με τον ορισμό της συνεδρίασης του πειθαρχικού συμβουλίου και της κλήτευσης του διωκόμενου (άρθρο 199). Περαιτέρω, περιγράφεται η διαδικασία στα πειθαρχικά συμβούλια (άρθρο 200), δίνεται η δυνατότητα συνεκδίκησης πειθαρχικών υποθέσεων (άρθρο 201), ορίζονται τα στοιχεία της πειθαρχικής απόφασης (άρθρο 202), και καθιερώνεται το ατελές της πειθαρχικής διαδικασίας (άρθρο 203).

Το κεφάλαιο Ζ' (άρθρα 204-208), υπό τον τίτλο «Ένδικα Μέσα», αποτελείται από πέντε άρθρα και αφορά τα ένδικα μέσα κατά των πειθαρχικών αποφάσεων. Ειδικότερα ρυθμίζονται: η έφεση κατά των αποφάσεων των μονομελών πειθαρχικών οργάνων (άρθρο 204), το αρμόδιο πειθαρχικό όργανο για την εκδίκαση της έφεσης κατά των ανωτέρω αποφάσεων (άρθρο 205), η έφεση κατά αποφάσεων των πειθαρχικών συμβουλίων (άρθρο 206), η διαδικασία στα δευτεροβάθμια πειθαρχικά συμβούλια (άρθρο 207), και η επανάληψη πειθαρχικής δίκης (άρθρο 208).

Το κεφάλαιο Η' (άρθρα 209-211), υπό τον τίτλο «Εκτέλεση πειθαρχικών Αποφάσεων και Διαγραφή πειθαρχικών ποινών», καθορίζει τις συνέπειες των πειθαρχικών αποφάσεων (άρθρο 209), τις ενέργειες μετά την τελεσιδικία (άρθρο 210) και τη διαγραφή πειθαρχικών ποινών (άρθρο 211).

Το Μέρος Δέκατο (άρθρα 212-220), υπό τον τίτλο «Λύση της υπαλληλικής σχέσης», θεσπίζει εκ νέου τους λόγους λύσης της υπαλληλικής σχέσης του δικαστικού υπαλλήλου (άρθρο 212), στους οποίους συμπεριλαμβάνονται η έκπτωση λόγω απώλειας ιθαγένειας (άρθρο 213), η παραίτηση (άρθρο 214), η παύση (άρθρα 215, 217, 218) και η αυτοδίκαιη απόλυση λόγω ορίου ηλικίας (άρθρο 219), όπως ρυθμίζει και τη δυνατότητα επανόδου στην υπηρεσία μετά την παύση (άρθρο 216) και, τέλος, τον τρόπο και τον χρόνο λύσης της υπαλληλικής σχέσης (άρθρο 220).

Το Μέρος Ενδέκατο (άρθρα 221-235), υπό τον τίτλο «Τελικές και μεταβα-

τικές διατάξεις – Κατάργηση διατάξεων», μεταξύ άλλων, περιλαμβάνει ρυθμίσεις: α) για το προσωπικό που διατίθεται από άλλους φορείς και δεν έχει την ιδιότητα του δικαστικού υπαλλήλου ή του υπαλλήλου του άρθρου 224 του υπό ψήφιση νομοσχεδίου, σχετικά με το αρμόδιο για την αξιολόγηση όργανο, το αρμόδιο πειθαρχικό προϊστάμενο και συμβούλιο (άρθρο 221), β) σχετικά με τη θέσπιση προθεσμίας στις περιπτώσεις γνωμοδότησης για την έκδοση διοικητικών πράξεων (άρθρο 222), γ) για τη μονιμοποίηση, σύμφωνα με την οριζόμενη διαδικασία, του προσωπικό των δικαστηρίων, εισαγγελιών και της Γενικής Επιτροπείας της Επικράτειας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων που υπηρετεί επί δύο (2) τουλάχιστον έτη με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (ι.δ.α.χ.) (άρθρο 223), δ) για το προσωπικό που είναι ήδη αποσπασμένο κατά την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νομοσχεδίου (άρθρο 224), ε) για τους κλάδους του Ελεγκτικού Συνεδρίου, τις μετατάξεις σε αυτό και τη σύσταση νέων οργανικών θέσεων (άρθρα 225 – 226), στ) για τους υπαλλήλους των έμμισθων υποθηκοφυλακείων και κτηματολογικών γραφείων (άρθρο 227), ζ) για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 145 του υπό ψήφιση νομοσχεδίου (άρθρο 228), η) για τα δικαστικά και υπηρεσιακά συμβούλια (άρθρα 229), θ) ρυθμίσεις μεταβατικού χαρακτήρα για το κώλυμα διορισμού, την ανάκληση διορισμού, τον αναδιορισμό, τη θητεία υπηρετούντων προϊσταμένων και τις πειθαρχικές διατάξεις (άρθρα 230–232), ι) ρυθμίσεις μεταβατικού χαρακτήρα μέχρι την έκδοση κανονιστικών πράξεων (άρθρο 233). Τέλος, ορίζονται οι υπό κατάργηση διατάξεις (άρθρο 234) και η έναρξη ισχύος του νόμου (άρθρο 235).

Β. Όπως συνάγεται και από την τηρηθείσα διαδικασία στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή της Βουλής, δεν πρόκειται περί «κώδικος» κατά την έννοια του άρθρου 76 παρ. 6 του Συντάγματος, αλλά περί νομοσχεδίου που συζητείται κατά την τακτική νομοθετική διαδικασία.

II. Παρατηρήσεις επί των Κεφαλαίων

Το Κεφάλαιο Γ΄ του Τρίτου Μέρους του νομοσχεδίου φέρει τον τίτλο «Ειδικοί Κλάδοι – Γενικές Διατάξεις», όμως, τα άρθρα του αφορούν αποκλειστικά στον Κλάδο ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου.

III. Παρατηρήσεις επί των άρθρων

1. Επί του άρθρου 4 παρ. 3

Στην παράγραφο 3 του άρθρου 4, στη φράση «εάν υπάρχουν περισσότερες εγγραφές στο οικείο μητρώο, επικρατεί η πρώτη», σκόπιμο είναι να

προηγηθεί το επίρρημα «χρονικά» πριν από το επίθετο «η πρώτη». Κατά συνέπεια, η φράση αναμορφώνεται ως εξής: «εάν υπάρχουν περισσότερες εγγραφές στο οικείο μητρώο, επικρατεί η χρονικά πρώτη».

2. Επί του άρθρου 7 παρ. 1 περ. α)

Στο άρθρο 7 παρ. 1 περ. α) ορίζεται ως κώλυμα διορισμού δικαστικού υπαλλήλου η αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση σε οποιαδήποτε ποινή για ορισμένα εγκλήματα μεταξύ των οποίων και η καταπίεση. Επειδή το άρθρο 244 του προϊσχύσαντος Ποινικού Κώδικα που προέβλεπε το έγκλημα της καταπίεσης έχει καταργηθεί στον ισχύοντα Ποινικό Κώδικα, η λέξη «καταπίεση» πρέπει να διαγραφεί.

3. Επί του άρθρου 10

Η πρόταση «Οι υποψήφιοι δικαστικοί υπάλληλοι έχουν τα προσόντα και δεν έχουν τα κωλύματα του διορισμού τόσο κατά τον χρόνο λήξης της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων όσο και κατά τον χρόνο του διορισμού» σκόπιμο είναι να αναδιατυπωθεί ως εξής: «Οι υποψήφιοι δικαστικοί υπάλληλοι οφείλουν να έχουν τα προσόντα και να μην έχουν τα κωλύματα του διορισμού τόσο κατά τον χρόνο λήξης της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων όσο και κατά τον χρόνο του διορισμού».

4. Επί του άρθρου 22 παρ. 12

Η επεξήγηση του αρκτικόλεξου Ο.Δ.Υ.Ε., Ομοσπονδία Δικαστικών Υπαλλήλων Ελλάδος θα μπορούσε να απαλειφθεί, δοθέντος ότι περιλαμβάνεται ήδη στο άρθρο 11 του νομοσχεδίου.

5. Επί του άρθρου 24 σε συνδυασμό με το άρθρο 65 παρ.3

Στο άρθρο 24 ορίζεται ότι οι δικαστικοί υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ τεκμηρίωσης και επικουρίας δικαστικού έργου επικουρούν άμεσα τους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς στο έργο τους.

Σύμφωνα με το άρθρο 65 παρ. 3: «Οι δικαστικοί υπάλληλοι του κλάδου διέπονται από τις ανωτέρω ειδικές περί αυτών διατάξεις. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι γενικές περί δικαστικών υπαλλήλων διατάξεις του Κώδικα και της λοιπής νομοθεσίας, λαμβανομένων υπόψη της ιδιαιτερότητας του κλάδου και της οργανικής και λειτουργικής αυτοτέλειάς του. Εφαρμόζονται αναλόγως οι περί δικαστικών λειτουργιών διατάξεις, όταν αυτό επιβάλλεται από την ιδιαιτερότητα του κλάδου, ιδίως σε θέματα που ανάγονται στην οργανική και λειτουργική ανεξαρτησία των υπαλλήλων αυτών έναντι της εκτελεστικής εξουσίας, της Γραμματείας των δικαστηρίων, εισαγ-

γελιών και γενικών επιτροπειών και των ιδιωτών, καθώς και στα εχέγγυα αμεροληψίας τους».

Επ' αυτών παρατηρούνται τα εξής:

Προβληματισμός γεννάται κατά πόσον η ως άνω διατύπωση περί εφαρμοστέων διατάξεων παρέχει ασφάλεια δίκαιου τόσο για τους δικαστικούς υπαλλήλους του κλάδου που διέπονται από αυτές όσο και για τους λειτουργούς της δικαιοσύνης που θα κληθούν να τις εφαρμόσουν. Αντί για την προτεινόμενη στο νομοσχέδιο αναλογική εφαρμογή διατάξεων σε κατηγορίες θεμάτων που προσδιορίζονται ενδεικτικά, και αντί για την προτεινόμενη εφαρμογή διατάξεων υπό την προϋπόθεση προσδιορισμού σχετικής ιδιαιτερότητας του κλάδου, σαφέστερη και ασφαλέστερη θα ήταν, ενδεχομένως, η μνεία συγκεκριμένων εφαρμοστέων διατάξεων ή/και νομοθετημάτων, ιδίως ενόψει του ότι τα καθήκοντα των δικαστικών υπάλληλων του κλάδου ΠΕ τεκμηρίωσης και επικουρίας δικαστικού έργου είναι γενικώς διατυπωμένα και δεν οριοθετούνται σαφώς εν σχέσει με το δικαστικό έργο. Θα ήταν, συνεπώς, νομοτεχνικά ορθότερη ενδεικτική αναφορά στα καθήκοντα των δικαστικών υπαλλήλων του κλάδου τεκμηρίωσης και επικουρίας δικαστικού έργου.

6. Επί του άρθρου 33 παρ. 6

Δεδομένου ότι το άρθρο 33 περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις για τη μονιμοποίηση των υπαλλήλων του Κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου, προβληματισμός γεννάται ως προς τη διατύπωση της παραγράφου 6 η οποία ορίζει ότι: «Οι διατάξεις του κεφαλαίου περί μονιμοποίησης των δικαστικών υπαλλήλων δεν εφαρμόζονται, κατά τα λοιπά, στους υπαλλήλους του κλάδου». Δεν είναι, εν προκειμένω, βέβαιο αν πρόθεση του νομοθέτη είναι να αποκλείσει ρητώς κάθε εφαρμογή του σχετικού κεφαλαίου περί μονιμοποίησης δικαστικών υπαλλήλων ή αν εκ παραδρομής χρησιμοποιήθηκε η λέξη «δεν». Στην πρώτη περίπτωση, η φράση «κατά τα λοιπά» παρέλκει, στη δε δεύτερη περίπτωση, η παράγραφος 6 θα όφειλε να αναδιατυπωθεί ως εξής: «Οι διατάξεις του κεφαλαίου περί μονιμοποίησης των δικαστικών υπαλλήλων εφαρμόζονται, κατά τα λοιπά, στους υπαλλήλους του κλάδου».

7. Επί του άρθρου 37 παρ. 3

Στην παράγραφο 3 που εκκινεί ως εξής: «Προέχοντα κριτήρια επιλογής των διδασκόντων αποτελούν η διδακτική τους εμπειρία και ικανότητα, ιδίως

στο αντικείμενο της διδασκαλίας, και η απόδοσή τους στα κύρια καθήκοντά τους», σκόπιμη θα ήταν η αφαίρεση της φράσης «ιδίως στο αντικείμενο της διδασκαλίας», ως πλεοναστικής.

8. Επί των άρθρων 47 και 48

Με τις διατάξεις των άρθρων 47 παρ.1 και 48 παρ. 1 εισάγεται διαφοροποίηση μεταξύ των μεταπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών στην ημεδαπή και στην αλλοδαπή, καθώς τα πρώτα (άρθρο 48 παρ.1) περιορίζονται σε σχολές νομικών, πολιτικών ή οικονομικών επιστημών, ενώ ως προς τα δεύτερα (άρθρο 47 παρ. 1) δεν υφίσταται αντίστοιχος περιορισμός, χωρίς να προκύπτει από την Αιτιολογική Έκθεση ο λόγος της διάκρισης. Προβληματισμός γεννάται, επίσης, ως προς τον ηλικιακό περιορισμό που επιβάλλει η παράγραφος 1 του άρθρου 47 (και 48, διά σχετικής παραπομπής) στη χορήγηση εκπαιδευτικής άδειας. Ερωτάται, συγκεκριμένα, κατά πόσον η μη χορήγηση εκπαιδευτικής άδειας πέραν του πενήτηκοστού πέμπτου έτους συνιστά δικαιολογημένη διαφορετική μεταχείριση λόγω ηλικίας, προς εξυπηρέτηση του σκοπού της επαγγελματικής κατάρτισης με πρόσφορα και αναγκαία μέσα, σύμφωνα με το άρθρο 6 του ν. 4443/2016 (κατά μεταφορά του άρθρου 6 της Οδηγίας 2000/78/ΕΚ).

9. Επί των άρθρων 51 έως και 53

Τα άρθρα 51 έως και 53, τα οποία φέρουν τον τίτλο «Δικαιώματα», «Υποχρεώσεις-Γενικές διατάξεις» και «Ωράριο», αντίστοιχα, εντάσσονται στο Κεφάλαιο Θ΄, το οποίο τιτλοφορείται «Εκπαιδευτικές Άδειες». Όμως, ούτε οι τίτλοι ούτε το περιεχόμενο των άρθρων αυτών αφορούν στις εκπαιδευτικές άδειες και θα μπορούσαν, ενδεχομένως, να ενταχθούν στο Κεφάλαιο Γ΄ με τίτλο «Ειδικό Κλάδοι-Γενικές Διατάξεις».

10. Επί των άρθρων 66 έως και 80

Με τα εν λόγω άρθρα εισάγονται διατάξεις που αφορούν αποκλειστικά στον Κλάδο ΠΕ Δικαστικής Επικοινωνίας και Διεθνών Σχέσεων. Κατά συνέπεια, εξ επόψεως περιεχομένου, τα άρθρα αυτά δεν φαίνεται να εντάσσονται συστηματικά στο Κεφάλαιο ΙΑ΄ με τίτλο «Υπηρεσιακές Μεταβολές». Σημειωτέον ότι τα λοιπά άρθρα του εν λόγω Κεφαλαίου (άρθρα 58 έως και 65) αφορούν σε ζητήματα υπηρεσιακών μεταβολών του Κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου.

11. Επί του άρθρου 75 παρ. 4

Στην παράγραφο 4 του άρθρου 75 η τελευταία φράση πρέπει να αναδιατυπωθεί, ώστε, αντί της διατύπωσης «προσμετράται κατά το ήμισυ στον βαθμό του Βαθμού Επικοινωνίας Γ´» να τεθεί η διατύπωση: «προσμετράται κατά το ήμισυ στον βαθμό του Ειδικού Δικαστικής Επικοινωνίας Γ´». Προδήλως εκ παραδρομής αναγράφηκε η λέξη «βαθμού» αντί των λέξεων «ειδικού δικαστικής».

12. Επί του άρθρου 82 παρ. 4

Με την παράγραφο 4 του άρθρου 82 ορίζεται ότι «μετάθεση υπαλλήλου του κλάδου [ΠΕ Δικαστικής Επικοινωνίας και Διεθνών Σχέσεων] δεν είναι επιτρεπτή». Ερώτημα θα μπορούσε να τεθεί ως προς τον λόγο της απόλυτης αυτής απαγόρευσης, ιδίως κατ' αντιδιαστολή προς την σχετική ρύθμιση του άρθρου 60 για τον έτερο Κλάδο, ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου.

13. Επί του άρθρου 83 παρ. 2

Με την παράγραφο 2 του άρθρου 83 ορίζεται ότι «Οι δικαστικοί υπάλληλοι του κλάδου διέπονται από τις ανωτέρω ειδικές περί αυτών διατάξεις. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως ο Κώδικας και η νομοθεσία, λαμβανομένων υπόψη της ιδιαιτερότητας του κλάδου και της οργανικής και λειτουργικής αυτοτέλειάς του». Ισχύει εν προκειμένω ο προβληματισμός που διατυπώνεται ανωτέρω στην παρατήρηση υπ' αριθμ. 5 σχετικά με το άρθρο 65.

14. Επί των άρθρων 88 και 223

Σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 88, «[τ]ο πενταμελές δικαστικό συμβούλιο του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου αποφασίζει σε πρώτο βαθμό για τη μονιμοποίηση και την παύση των δικαστικών υπαλλήλων για βαρύ πειθαρχικό παράπτωμα, ασθένεια, αναπηρία ή υπηρεσιακή ανεπάρκεια». Ως προς τη μονιμοποίηση του προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, θεσπίζεται ειδική μεταβατική διάταξη (άρθρο 223 του νομοσχεδίου), διά της οποίας εξειδικεύεται το ακριβές χρονοδιάγραμμα και η διαδικασία.

Συναφώς παρατηρούνται τα εξής: σύμφωνα με το άρθρο 92 παρ. 1 του Συντάγματος «[ο]ι υπάλληλοι της γραμματείας όλων των δικαστηρίων και των εισαγγελιών είναι μόνιμοι». Περαιτέρω, σύμφωνα με πάγια νομολογία του ΣτΕ, «οι γραμματείες των δικαστηρίων και εισαγγελιών οργανώνονται και στελεχώνονται από δικαστικούς υπαλλήλους, οι οποίοι αποτελούν ειδική κατηγορία υπαλλήλων που περιβάλλονται από εγγυήσεις ως προς την εν

γένει υπηρεσιακή τους κατάσταση, μεταξύ των οποίων η μονιμότητα (ΣτΕ 1540/2013 Ολομέλεια, 195/2013 Ολομέλεια, 1482/2002, 108 - 116/1997 Ολομέλεια)» (ΣτΕ Ολ. 3178/2014). Εξ άλλου, η νομολογία έχει δεχθεί ότι δεν αποκλείεται «η πρόσληψη [δυνάμει ειδικής νομοθετικής διάταξης] στις εν λόγω γραμματείες και υπαλλήλων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, με τις προϋποθέσεις α) ότι δεν αναιρείται ο συνταγματικός κανόνας της οργανώσεως και στελεχώσεως των εν λόγω γραμματειών με μόνιμους δικαστικούς υπαλλήλους, β) ότι στους υπαλλήλους αυτούς ανατίθενται καθήκοντα τεχνικής ή ειδικής επιστημονικής φύσεως που δικαιολογούνται από την φύση της σχέσεως εργασίας τους και γ) ότι παραφυλλάσσονται υπέρ των μόνιμων δικαστικών υπαλλήλων τα συνδεδεμένα αρρήκτως με την άσκηση του δικαιοδοτικού έργου καθήκοντα (π.χ. συμμετοχή στην συγκρότηση των δικαστηρίων και στις συνεδριάσεις τους, σύνταξη πρακτικών, συμμετοχή στα δικαστικά συμβούλια κ.λπ.), (πρβλ. ΣτΕ 1715 - 1722, 1770, 1809/1983 Ολομέλεια, 4356/1976 Ολομέλεια, βλ. και 1540/2013 Ολομέλεια)» (ΣτΕ Ολ. 3178/2014 βλ. και. Χ. Δετσαρίδη, Ερμηνεία επί του άρθρου 92 του Συντάγματος, σε Φ. Σπυρόπουλο - Ξ. Κοντιάδη - Χ. Ανθόπουλο - Γ. Γεραπετρίτη, Το Σύνταγμα, Κατ' άρθρο ερμηνεία, 2017, σελ. 1403). Όπως, εξ άλλου, αναφέρεται στην Αιτιολογική Έκθεση επί του νομοσχεδίου σχετικά με το άρθρο 223, «[σ]την πράξη αποδείχθηκε ότι η τήρηση των ανωτέρω συνταγματικών απαιτήσεων δεν μπορεί να επιτρέψει την πλήρη αξιοποίηση του προσωπικού αυτού προς όφελος της αποτελεσματικής λειτουργίας των δικαστηρίων, δεδομένου ότι οι ανάγκες τους αφορούν πρωτίστως στην άσκηση καθηκόντων που συνδέονται άρρηκτα με την άσκηση του δικαιοδοτικού έργου (...) Γι' αυτόν κυρίως τον λόγο κρίθηκε ότι οι εν λόγω υπάλληλοι θα έπρεπε είτε να μονιμοποιηθούν είτε να μεταφερθούν σε άλλες υπηρεσίες του Δημοσίου ή άλλων νομικών προσώπων».

Σύμφωνα με το άρθρο 88 παρ. 1 και 223 παρ. 2-3 η αρμοδιότητα για την μονιμοποίηση των δικαστικών υπαλλήλων ανήκει στο πενταμελές δικαστικό Συμβούλιο. Παρατηρείται, συναφώς, ότι για τη μονιμοποίηση του εν λόγω προσωπικού θεσπίζεται ειδική διαδικασία, μη υπαγόμενη στον έλεγχο του Α-ΣΕΠ. Σύμφωνα με τη νομολογία του ΣτΕ, «αν, κατ' εφαρμογή της παρεχόμενης από την εξαιρετική διάταξη του δεύτερου εδαφίου, της παρ. 7, του άρθρου 103 του Συντάγματος δυνατότητας, θεσπισθεί από τον κοινό νομοθέτη ειδική διαδικασία επιλογής προσωπικού του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, για την οποία συντρέχουν οι κατά περίπτωση απαιτούμενες από την εν λόγω διάταξη αυστηρές προϋποθέσεις και, ειδικότερα, ειδική διαδικασία επιλογής προσωπικού για θέσεις το αντικείμενο των οποίων περιβάλλεται από ειδικές συνταγματικές εγγυήσεις, όπως είναι το σύνολο των

δικαστικών υπαλλήλων, το αντικείμενο των οποίων περιβάλλεται από τις ειδικές συνταγματικές εγγυήσεις του άρθρου 92 του Συντάγματος, δεν επιτρέπεται η υπαγωγή της διαδικασίας αυτής, είτε εν όλω είτε εν μέρει, στον έλεγχο της κατά το Σύνταγμα ανεξάρτητης αρχής (Α.Σ.Ε.Π.)» (ΣτΕ Ολ. 1996/2015, ΣτΕ Ολ. 195/2013 ΣτΕ 3670/2013, 138/2014, 4148-4150/2013 βλ., συναφώς, και απόφαση 10/2019 ΣτΕ σε Ολομέλεια και σε Συμβούλιο, σελ. 53 και Β. Κονδύλη, Ερμηνεία επί του άρθρου 103 του Συντάγματος, σε Φ. Σπυρόπουλο - Ξ. Κοντιάδη - Χ. Ανθόπουλο - Γ. Γεραπετρίτη, όπ. π., σελ. 1687).

Τέλος, στην παρ. 1 του άρθρου 223 προβλέπεται ότι «Εντός δύο (2) μηνών από τη δημοσίευση του Κώδικα οι προϊστάμενοι των διευθύνσεων προσωπικού των δικαστηρίων, εισαγγελιών και της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, και, όπου δεν υπάρχουν, οι προϊστάμενοι των διευθύνσεων, καλούν, με απόδειξη, κατά τον λόγο της αρμοδιότητάς τους, τους υπαλλήλους που υπηρετούν επί δύο (2) τουλάχιστον έτη με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου να λάβουν γνώση των υπηρεσιακών τους φακέλων και να υποβάλουν οποιοδήποτε πρόσθετο στοιχείο θεωρούν πρόσφορο, καθώς και υπόμνημα, προκειμένου να κριθούν για μονιμοποίηση».

Ερώτημα τίθεται αν θα έπρεπε, όπως επισημαίνεται στο Πρακτικά της 4ης Γενικής Συνεδρίασης της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου των 27ης Φεβρουαρίου και 6ης Μαρτίου 2019, για λόγους ίσης μεταχείρισης, στη ρύθμιση του εν λόγω άρθρου να συμπεριληφθούν και οι υπηρετούντες δικαστικοί υπάλληλοι με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, οι οποίοι δεν έχουν ακόμη συμπληρώσει την απαιτούμενη διετή υπηρεσία της παραγράφου 1 αυτού, ώστε, από τη συμπλήρωσή της, να δύναται να αναρμονιστεί η υπηρεσιακή τους κατάσταση με αυτήν των υπηρετούντων επί δύο τουλάχιστον έτη.

15. Επί του άρθρου 92 παρ. 1 και 6

Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 1, η φράση «σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 90» θα μπορούσε να συμπληρωθεί ως εξής: «σύμφωνα με την παρ. 3 περ. β. του άρθρου 90». Περαιτέρω, στο τέλος της παραγράφου 6, η επεξήγηση του αρκτικόλεξου Ο.Δ.Υ.Ε., Ομοσπονδία Δικαστικών Υπαλλήλων Ελλάδος θα μπορούσε να απαλειφθεί, δοθέντος ότι περιλαμβάνεται ήδη στο άρθρο 11 του νομοσχεδίου.

16. Επί του άρθρου 103 παρ. 5

Το άρθρο 103 ρυθμίζει τις άδειες μητρότητας. Παρατηρείται εν προκειμένω ότι, διά του συγκεκριμένου άρθρου επέρχεται εναρμόνιση των ρυθμίσεων με όσα ισχύουν εν γένει για τους δημοσίους υπαλλήλους δυνάμει των άρθρων 52 και 53 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007, βλ., συναφώς, γνωμοδότηση Ολομέλειας ΝΣΚ 427/2007 ως προς την εφαρμογή των διατάξεων 52 και 53 του Κώδικα Δημοσίων Υπαλλήλων και στους δικαστικούς υπαλλήλους). Περαιτέρω, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 103, «[σ]ε δικαστικό υπάλληλο που υιοθετεί ή αναδέχεται τέκνο ή αποκτά τέκνο με τη διαδικασία της παρένθετης μητρότητας, χορηγείται άδεια τριών (3) μηνών με πλήρεις αποδοχές μέσα στο πρώτο εξάμηνο μετά την περάτωση της διαδικασίας της υιοθεσίας ή της αναδοχής, εφόσον το τέκνο είναι ηλικίας έως έξι (6) ετών».

Εξ άλλου, παρατηρείται ότι θα ήταν χρήσιμο να αποσαφηνισθεί το χρονικό σημείο έναρξης της άδειας τριών (3) μηνών με πλήρεις αποδοχές και στην περίπτωσης απόκτησης τέκνου με τη διαδικασία της παρένθετης μητρότητας, όπως ορίζεται και στο άρθρο 53 παρ. 9 του ν. 3528/2007. Επομένως, το ανωτέρω εδάφιο θα μπορούσε να συμπληρωθεί ως εξής: «Σε δικαστικό υπάλληλο που υιοθετεί ή αναδέχεται τέκνο ή αποκτά τέκνο με τη διαδικασία της παρένθετης μητρότητας, χορηγείται άδεια τριών (3) μηνών με πλήρεις αποδοχές αμέσως μετά τη γέννηση του τέκνου που αποκτάται με τη διαδικασία της παρένθετης μητρότητας και μέσα στο πρώτο εξάμηνο μετά την περάτωση της διαδικασίας της υιοθεσίας ή της αναδοχής, εφόσον το τέκνο είναι ηλικίας έως έξι (6) ετών».

17. Επί του άρθρου 104 παρ. 8

Το άρθρο 104 ρυθμίζει τις γονικές άδειες ανατροφής τέκνου και εναρμονίζει τις ρυθμίσεις για τους Δικαστικούς υπαλλήλους με τις αντίστοιχες ρυθμίσεις που ισχύουν για τους Δημοσίους Υπαλλήλους (ν. 3528/2007). Στην παρ. 8 ορίζεται ότι «[ο] δικαστικός υπάλληλος, εφόσον έχει τέκνο που παρακολουθεί μαθήματα πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, δικαιούται, ύστερα από αίτησή του που εγκρίνεται από τον άμεσο προϊστάμενό του, να απουσιάσει έως τέσσερις (4) ή τρεις (3) ημέρες, αντιστοίχως, κάθε σχολικό έτος για την παρακολούθηση της σχολικής του επίδοσης. Η άδεια χορηγείται μετά από υπεύθυνη δήλωση ότι δεν κάνει χρήση της ίδιας άδειας ο έτερος γονέας».

Εν προκειμένω, χρήζει, ενδεχομένως, διευκρίνισης αν οι ως άνω προβλεπόμενες ημέρες άδειας χορηγούνται ανεξαρτήτως του αριθμού τέκνων των δικαστικών υπαλλήλων ή αν, σε περίπτωση δύο ή περισσότερων τέκνων, οι

ημέρες άδειας αυξάνονται. Σημειώνεται, συναφώς, ότι για τη ρύθμιση του ζητήματος αυτού για τους δημοσίους υπαλλήλους έχει εκδοθεί, δυνάμει εξουσιοδοτικής διάταξης περιεχόμενης στο άρθρο 53 παρ. 7 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007), η ΥΑ Φ.53/1222/οικ. 20561 (Β΄ 1613/2007), υπό τον τίτλο «Χορήγηση διευκόλυνσης στους υπαλλήλους για την παρακολούθηση της σχολικής επίδοσης των τέκνων τους».

18. Επί του άρθρου 105 παρ. 1

Στην παρ. 1, η αναφορά στον ν. 4186/2013 θα μπορούσε να συμπληρωθεί με σημείωση του αριθμού Φ.Ε.Κ. «Α΄ 193».

19. Επί του άρθρου 108

Κατά το άρθρο 108, «Ως προς τις συνδικαλιστικές άδειες των δικαστικών υπαλλήλων εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για τους δημόσιους διοικητικούς υπαλλήλους, σύμφωνα με τον ν. 3528/2007 (Α΄ 26)».

Εν προκειμένω, παρατηρείται ότι οι συνδικαλιστικές άδειες για τους δημοσίους διοικητικούς υπαλλήλους δεν ρυθμίζονται στον ν. 3528/2007, αλλά στο άρθρο 17 του ν. 1264/1982, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 19 του ν. 4472/2017, το άρθρο 22 παρ. 5 του ν. 1400/1983 και το άρθρο 14 του ν. 2085/1992, (βλ. και Ε. Σπηλιωτόπουλο, Χ. Χρυσανθάκη, Βασικοί θεσμοί Δημοσιοϋπαλληλικού δικαίου, 9η έκδ. 2017, σελ. 65) και, επομένως, πρέπει να διορθωθεί η αναφορά στην ανωτέρω διάταξη.

20. Επί του άρθρου 123

Στο προτεινόμενο άρθρο υπάρχουν δύο παράγραφοι υπ΄ αριθ. 4 και, ως εκ τούτου, πρέπει να αναριθμηθεί η δεύτερη, καθώς και οι παράγραφοι που έπονται αυτής.

21. Επί του άρθρου 129 παρ. 1

Διά του άρθρου 129 ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με τις άδειες υπηρεσιακής εκπαίδευσης. Σύμφωνα με την παρ. 1, ο δικαστικός υπάλληλος δικαιούται να λάβει μία φορά κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του άδεια υπηρεσιακής εκπαίδευσης, είτε μετεκπαίδευσης και επιμόρφωσης είτε συμμετοχής του σε προγράμματα μεταπτυχιακής εκπαίδευσης συναφή με το αντικείμενο της εργασίας του. Η άδεια αυτή διαρκεί έως ένα (1) έτος και μπορεί να χορηγείται είτε ενιαία είτε τμηματικά. Συναφώς παρατηρείται ότι, καταρχήν, η άδεια για μεταπτυχιακή εκπαίδευση στο εξωτερικό δεν μπορεί να είναι τμηματική, αλλά συνεχής, δοθέντος ότι η εκπαίδευση στο εξωτερικό προϋποθέτει τη διαμονή του υπαλλήλου εκεί, για την παρακολούθηση διά ζώσης

του εκπαιδευτικού προγράμματος (βλ., συναφώς, ΕΣ Τμήμα Ι Πράξη 56/2014).

22. Επί του άρθρου 144

Στην παρ. 5 του άρθρου 144 ορίζεται ότι «[γ]ια την επιλογή προϊσταμένου γενικής διεύθυνσης, ο αριθμός των κρινόμενων δικαστικών υπαλλήλων πρέπει να είναι τουλάχιστον τριπλάσιος του αριθμού των κενών θέσεων στις οποίες αφορά η κρίση. Εφόσον δεν συμπληρώνεται ο αριθμός αυτός από δικαστικούς υπαλλήλους που έχουν τα τυπικά προσόντα που προβλέπονται στην παρ. 1 και έχουν υποβάλει αίτηση υποψηφιότητας, ο πίνακας των δικαστικών υπαλλήλων που κρίνονται συμπληρώνεται από προϊσταμένους τμημάτων, κατόχους πτυχίου Α.Ε.Ι. που έχουν τουλάχιστον εικοσιπενταετή υπηρεσία, έχουν διατελέσει επί δύο (2) τουλάχιστον τριετίες προϊστάμενοι τμήματος και έχουν υποβάλει αίτηση υποψηφιότητας». Στην παρ. 1 προβλέπεται ότι «[ω]ς προϊστάμενοι γενικής διεύθυνσης επιλέγονται δικαστικοί υπάλληλοι του οικείου τομέα της κατηγορίας ΠΕ ή ΤΕ, εφόσον: α) έχουν ασκήσει καθήκοντα προϊσταμένου γενικής διεύθυνσης για ένα (1) τουλάχιστον έτος ή β) έχουν ασκήσει καθήκοντα προϊσταμένου διεύθυνσης για τρία (3) τουλάχιστον έτη ή γ) είναι κάτοχοι αναγνωρισμένου συναφούς διδακτορικού διπλώματος ή απόφοιτοι προς Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης (ΕΣΔΔΑ) ή κάτοχοι αναγνωρισμένου συναφούς μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών και κατέχουν βαθμό Α΄ με πλεονάζοντα χρόνο τουλάχιστον οκτώ (8) έτη στον βαθμό αυτό ή δ) κατέχουν βαθμό Α΄ με πλεονάζοντα χρόνο τουλάχιστον δέκα (10) έτη στον βαθμό αυτόν».

Στην περίπτωση κατά την οποία δεν πληρούται η προϋπόθεση συγκέντρωσης του απαραίτητου αριθμού των κρινόμενων δικαστικών υπαλλήλων για την επιλογή προϊσταμένου γενικής διεύθυνσης, τυγχάνει εφαρμογής η διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παρ. 5. Θα ήταν, ενδεχομένως, σκόπιμο, προς άρση ερμηνευτικών δυσχερειών, να διευκρινισθεί ο τρόπος και ο χρόνος κατά τον οποίο ο υπάλληλος που δεν πληροί τα αναφερόμενα στην παρ. 1 τυπικά προσόντα, κατά τα ανωτέρω, πρέπει να ενημερωθεί σχετικά, ώστε να συμμετάσχει στη διαδικασία.

23. Επί του άρθρου 145

α. Στις περ. «1. Τυπικά εκπαιδευτικά προσόντα», «2. Υπηρεσιακή και εργασιακή εμπειρία», «3. Άσκηση καθηκόντων ευθύνης», «4. Ικανότητες – δεξιότητες» του παρόντος, θα ήταν σκόπιμο να απαλειφθεί η υπογράμμιση. Στην υποπερ. β) κρίνεται σκόπιμο να απαλειφθεί το σημείο στίξης (-) που εκ παραδρομής έχει τεθεί.

β. Στην υποπερ. στ) ορίζεται ότι μοριοδοτείται η «[α]ποφοίτηση από την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης ή από την Εθνική Σχολή Τοπικής Αυτοδιοίκησης του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης (...)». Σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 15Α του π.δ. 57/2007 (Α' 59), «[σ]υνιστάται Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης (Ε.Σ.Δ.Δ.Α.) ως ενιαία εκπαιδευτική μονάδα του Ε.Κ.Δ.Δ.Α., η οποία διαδέχεται την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης (Ε.Σ.Δ.Δ.) και ενσωματώνει την Εθνική Σχολή Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ε.Σ.Τ.Α.)».

Υπό το φως των ανωτέρω, η προτεινόμενη ρύθμιση θα ήταν, ενδεχομένως, σκόπιμο να αναδιατυπωθεί ως εξής: «[α]ποφοίτηση από την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης ή από την πρώην Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης ή από την πρώην Εθνική Σχολή Τοπικής Αυτοδιοίκησης του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης (...)».

γ. Ακολούθως, στο πρώτο εδάφιο της υποπερ. α) «Εκθέσεις αξιολόγησης του παρόντος Κώδικα» της περ. 4 «Ικανότητες-Δεξιότητες» ορίζεται ότι «[τ]ο άθροισμα των βαθμών των εκθέσεων έχουν συνταχθεί βάσει του άρθρου 132».

Για λόγους σαφήνειας, θα ήταν, ενδεχομένως, σκόπιμο να τεθεί η λέξη [που] μεταξύ της λέξης «εκθέσεων» και του ρήματος «έχουν».

δ. Στην υποπερ. α) προβλέπεται ότι «Εάν έχουν συνταχθεί περισσότερες από πέντε (5) εκθέσεις, λαμβάνονται υπόψη μόνο οι πέντε (5) τελευταίες. Αν για οποιονδήποτε λόγο δεν συντάχθηκαν εκθέσεις αξιολόγησης υποψηφίου για ένα ή περισσότερα έτη, το άθροισμα της βαθμολογίας αυτών που συντάχθηκαν πολλαπλασιάζεται με τον αριθμό αυτών που θα έπρεπε να είχαν συνταχθεί για όλους τους υποψηφίους και διαιρείται με τον αριθμό αυτών που συντάχθηκαν για τον υποψήφιο αυτό. Αν από αντικειμενικούς λόγους δεν συντάχθηκε καμία έκθεση αξιολόγησης, ο υπάλληλος δεν βαθμολογείται στο κριτήριο αυτό».

Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι οι εκθέσεις αξιολόγησης (τουλάχιστον μία προκειμένου να τεθεί σε εφαρμογή ο επικουρικός υπολογισμός μορίων) αποτελούν βασική προϋπόθεση, προκειμένου να μοριοδοτηθεί ο υπάλληλος βάσει του υποκριτηρίου α) του κριτηρίου «4. Ικανότητες – Δεξιότητες», κατά τη συμμετοχή του στη διαδικασία επιλογής προϊσταμένων οργανικών μονάδων. Στην περίπτωση όμως, κατά την οποία δεν θα έχει συνταχθεί καμία έκθεση αξιολόγησης, ένεκα αντικειμενικών λόγων, ο υπάλληλος δεν βαθμολογείται βάσει του υποκριτηρίου αυτού.

Συναφώς έχει κριθεί ότι «(...) βασικές αρχές και κατευθύνσεις του συστήματος αξιολόγησης είναι η αντικειμενική και αμερόληπτη στάθμιση βάσει σαφώς προσδιοριζόμενων κριτηρίων της επαγγελματικής ικανότητας και κα-

ταλληλότητας των υπαλλήλων σε σχέση με το αντικείμενο της εργασίας τους και τα καθήκοντά τους, αλλά και της απορρέουσας από το Σύνταγμα (άρθρο 5) αρχής της αξιοκρατίας (...), «η δε βαθμολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων πρέπει να γίνεται πάντοτε μετά από αντικειμενική και ουσιαστική αξιολόγηση και κρίση τους από τα αρμόδια όργανα (...)» (ΣτΕ 1667-9/2002, βλ. και ΣτΕ 1670/2002 ΔιοικΕφΑθ 788/2011, ΔιοικΕφΑθ 88/2010. Βλ., επίσης, άρθρο 81 παρ. 1 του ν. 3528/2007 «Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ», κατά το οποίο, «τα ουσιαστικά προσόντα των υπαλλήλων αξιολογούνται βάσει συστήματος αξιολόγησης, το οποίο διέπεται από τις αρχές της αμεροληψίας, της επαγγελματικής ικανότητας του υπαλλήλου και της αποδοτικότητάς του». Συναφώς, βλ., ενδεικτικά, Α. Τάχο – Ι. Συμεωνίδη, Σύστημα Δημοσιούπαλληλικού Δικαίου, Ερμηνεία Υπαλληλικού Κώδικα – ΕρμΥΚ, τόμ. Α΄, 3η έκδ., 2007, σελ. 1021 επ., Αντ. Μακρυδημήτρη, Δημόσια Διοίκηση, Στοιχεία Διοικητικής Οργάνωσης, 2007, σελ. 251 επ.).

Περαιτέρω, «η αρχή της ίσης προσβάσεως στις δημόσιες θέσεις, την οποία καθιερώνει το άρθρο 4 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος, αποτελεί συνταγματικό κανόνα που επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση των προσώπων που τελούν υπό τις αυτές ή παρόμοιες συνθήκες. Ο κανόνας αυτός δεσμεύει τα συντεταγμένα όργανα της Πολιτείας και ειδικότερα τόσο τον κοινό νομοθέτη, κατά την ενάσκηση της νομοθετικής λειτουργίας, όσο και τη Διοίκηση, όταν θεσπίζει, κατά νομοθετική εξουσιοδότηση, κανονιστική ρύθμιση. Η παραβίαση της συνταγματικής αυτής αρχής ελέγχεται από τα δικαστήρια, ώστε να διασφαλίζεται η πραγμάτωση του κράτους δικαίου και η ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας εκάστου με ίσους όρους. Κατά το δικαστικό αυτό έλεγχο, που είναι έλεγχος ορίων και όχι της ορθότητας των νομοθετικών επιλογών, αναγνωρίζεται στον κοινό νομοθέτη ή την κατ' εξουσιοδότηση θεσμοθετούσα Διοίκηση η ευχέρεια να ρυθμίσει με ενιαίο ή με διαφορετικό τρόπο τις ποικίλες προσωπικές ή πραγματικές καταστάσεις και σχέσεις, λαμβάνοντας υπόψη τις υφιστάμενες κοινωνικές, οικονομικές, επαγγελματικές ή άλλες συνθήκες, που συνδέονται με καθεμία από τις καταστάσεις ή σχέσεις αυτές, με βάση γενικά και αντικειμενικά κριτήρια, που βρίσκονται σε συνάφεια προς το αντικείμενο της ρυθμίσεως. Πρέπει, όμως, η επιλεγόμενη ρύθμιση να κινείται μέσα στα όρια που διαγράφονται από την αρχή της ισότητας και τα οποία αποκλείουν, τόσο την εκδήλως άνιση μεταχείριση με τη μορφή της εισαγωγής καθαρά χαρακτηριστικού μέτρου, μη συνδεδεμένου προς αξιολογικά κριτήρια ή της επιβολής αδικαιολόγητης επιβαρύνσεως, όσο και την αυθαίρετη εξομοίωση διαφορετικών καταστάσεων ή την ενιαία μεταχείριση προσώπων που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες, με

βάση όλως τυπικά ή συμπτωματικά ή άσχετα μεταξύ τους κριτήρια (Σ.τ.Ε. 3235, 1205/2015, 2396/2004 Ολομ.). Εξ άλλου, η αρχή της αξιοκρατίας, η οποία αποτελεί ειδικότερη έκφραση της συνταγματικής αρχής της ισότητας και του δικαιώματος ελεύθερης αναπτύξεως της προσωπικότητας και συμμετοχής στην οικονομική ζωή της χώρας (άρθρα 4 παρ. 1 και 5 παρ. 1 Συντάγματος) και κατοχυρώνεται με το άρθρο 103 παρ. 1 και 7 του Συντάγματος (Σ.τ.Ε. 527/2015 Ολομ. 3235/2015), υπαγορεύει όπως η πρόσβαση σε δημόσιες θέσεις και αξιώματα γίνεται με κριτήρια που συνάπτονται με την προσωπική αξία και ικανότητα των ενδιαφερομένων για την κατάληψη τους (Σ.τ.Ε. 3235, 1205/2015, 527/2015 Ολομ., 3584/2013 7μ., 2462/2010 7μ., 2396/2004)» (ΔΕΦΘεσσαλ 580/2006 (ΕΔΔΔΔ 2016, σελ.1076).

Ακόμη, αν δεν υπάρχουν υπηρεσιακές εκθέσεις ή οι υπάρχουσες είναι ανεπαρκείς, «δέον να συμπληρούνται τα περί του υπαλλήλου στοιχεία κρίσεως, κατόπιν διενεργούμενης επί τούτο ερεύνης» και «επί πλέον η τοιαύτη έλλειψη αποτελεί έλλειψη της διοικητικής δράσης της υπηρεσίας και δεν επιτρέπεται γι' αυτό να καταλογισθεί σε βάρος του (...) υπαλλήλου» (ΣΤΕ 1672/1967, 2614/1968, 2837/1974, πρβλ και γνμδ 376/2009 ΝΣΚ).

Τέλος, η παρ. 4 του άρθρου 132 του υπό ψήφιση νομοσχεδίου, επιτάσσει τη σύνταξη των εκθέσεων «υποχρεωτικά εντός του πρώτου εξαμήνου κάθε έτους». Σημειωτέον ότι, στην περίπτωση κατά την οποία η Διοίκηση έχει παραλείψει να συντάξει έγκαιρα εκθέσεις αξιολόγησης, ενώ, αυτονόητα, υπέχει υποχρέωση να προβεί στη σύνταξη των επιβαλλομένων εκθέσεων αξιολόγησης (πρβλ γνμδ ΝΣΚ 376/2009), δεν αποκλείεται η σύνταξη των εκθέσεων αξιολόγησης αναδρομικά.

Υπό το φως των ανωτέρω, χρήζει αναφοράς το ότι, σύμφωνα με τις αρχές της αξιοκρατίας και της ίσης πρόσβασης στις δημόσιες θέσεις, η έλλειψη εκθέσεων αξιολόγησης για την οποία δεν ευθύνεται ο υπάλληλος, δεν επιφέρει δυσμενείς συνέπειες για τον εν λόγω υπάλληλο, στο πλαίσιο της διαδικασίας μοριοδότησης.

ε. Στο σημ. βε. της υποπερ. β) της περ. 4 πρέπει, για λόγους ομοιομορφίας, να αντικατασταθεί η [.] με []). Επίσης, στο σημ. γθ, το αρκτικόλεξο «ΕΚΚΔΑ» προτείνεται να διορθωθεί στο ορθό: «ΕΚΔΔΑ».

στ. Στο εσωτερικό σημ. β) του σημ. δγ) της υποπερ. δ) της περ. 4 γίνεται αναφορά «σε ερωτήσεις που επιλέγονται τυχαία από τράπεζα ερωτήσεων». Ενδεχομένως, προς άρση τυχόν ερμηνευτικών δυσχερειών, θα έπρεπε να προστεθεί σχετική διευκρίνιση.

24. Επί του άρθρου 147 παρ. 2 εδάφ. πρώτο

Εκ παραδρομής δεν έχει τεθεί στη φράση «συνεκτιμωμένης αίτησης προτίμησής του» το τελικό [ς] στην τελευταία λέξη.

25. Επί του άρθρου 148 παρ. 1

Με τη ρύθμιση της εν λόγω παραγράφου ορίζεται ότι, στο πλαίσιο μετακίνησης δικαστικού υπαλλήλου από μία οργανική μονάδα σε άλλη του ίδιου δικαστηρίου, εντός της ίδιας περιφερειακής ενότητας, «[η] εισήγηση, στην περίπτωση που το δικαστήριο ή η εισαγγελία διευθύνεται από τριμελές συμβούλιο, αναπτύσσεται ενώπιον του συμβουλίου αυτού, σε κάθε δε άλλη περίπτωση, αποτελεί αντικείμενο συζήτησης μεταξύ του προϊσταμένου της γραμματείας και του αποφασίζοντος οργάνου».

Θα ήταν, ενδεχομένως, σκόπιμο, προς άρση τυχόν ερμηνευτικών δυσχερειών, να διευκρινισθεί η κατά τα ανωτέρω αναφορά ως προς τη διατύπωση «αποτελεί αντικείμενο συζήτησης» μεταξύ προϊσταμένου και αποφασίζοντος οργάνου.

26. Επί του άρθρου 149 παρ. 3

Η φράση του δεύτερου εδαφίου της παρ. 3, «[κ]ατά τους μήνες Απρίλιο και Νοέμβριο κάθε έτους αποστέλλονται από την αρμόδια υπηρεσία στα οικεία υπηρεσιακά συμβούλια τα ερωτήματα περί μεταθέσεων», θα ήταν, ενδεχομένως, σκόπιμο να αντικατασταθεί, για λόγους σαφήνειας, από την εξής φράση: «Κατά τους μήνες Απρίλιο και Νοέμβριο κάθε έτους αποστέλλονται από την οικεία υπηρεσία στα αρμόδια υπηρεσιακά συμβούλια τα ερωτήματα περί μεταθέσεων».

27. Επί του άρθρου 150 παρ. 1

Για λόγους σαφήνειας, ως προς το ρυθμιζόμενο ζήτημα του πρώτου εδαφίου της παρ. 1, χρήζει συμπλήρωσης η φράση «καθώς και σε κάθε άλλη περίπτωση που επιβάλλεται να υπηρετήσει σε άλλο τόπο», ως εξής: «καθώς και σε κάθε άλλη περίπτωση κατά την οποία, για λόγους υγείας, επιβάλλεται να υπηρετήσει σε άλλο τόπο».

28. Επί του άρθρου 151 παρ. 6

Για λόγους σαφήνειας της διατύπωσης, και προς άρση τυχόν ερμηνευτικών δυσχερειών, κρίνεται σκόπιμο να συμπληρωθεί το εδάφιο της παρ. 6, ως εξής: «Η μετάθεση δικαστικού υπαλλήλου, ύστερα από αίτησή του, σε παραμεθόρια περιοχή με σκοπό τη συνυπηρέτηση συζύγων ή μερών συμφώνου συμβίωσης είναι υποχρεωτική, εφόσον υπάρχει κενή οργανική θέση».

29. Επί του άρθρου 154 και 21

Η ρύθμιση προβλέπει ότι η μετάθεση δικαστικού υπαλλήλου για σπουδαίο λόγο διενεργείται μόνο εφόσον υπάρχει κενή οργανική θέση. Σπουδαίος λόγος θεωρείται και η κατάργηση της οργανικής θέσης του υπαλλήλου, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 21.

Στην περίπτωση κατάργησης της οργανικής θέσης, ο δικαστικός υπάλληλος που την κατείχε, μετατίθεται ή μετατάσσεται, έπειτα από αίτησή του, σε κενή οργανική θέση. Σκόπιμο θα ήταν, ενδεχομένως, να ορισθεί, εν προκειμένω, ότι ο υπάλληλος διατηρεί την ιδιότητά του μέχρι να διενεργηθεί η μετάθεση ή μετάταξη, όπως και ο χρόνος εντός του οποίου ολοκληρώνεται η διαδικασία.

30. Επί του άρθρου 156 παρ. 9

Με τη ρύθμιση του δεύτερου εδαφίου της παρ. 9 επιτρέπεται, κατ' εξαίρεση, η απόσπαση δοκίμου δικαστικού υπαλλήλου πριν από τη μονιμοποίησή του, για την κάλυψη συγκεκριμένης και επιτακτικής υπηρεσιακής ανάγκης που δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί με άλλον τρόπο.

Σύμφωνα με πάγια νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων επί συναφών ζητημάτων, η μονιμοποίηση του δοκίμου υπαλλήλου γίνεται βάσει της αξιολόγησης της απόδοσής του στα καθήκοντα της θέσης στην οποία διορίστηκε. Για τον λόγο αυτό, ο Υπαλληλικός Κώδικας απαγορεύει ρητά, χωρίς καμία εξαίρεση, την απόσπαση ή μετάταξη δοκίμου υπαλλήλου (άρθρο 68 παρ. 8). Επομένως, εφόσον η κρίση για μονιμοποίηση του υπαλλήλου επιβάλλει την αξιολόγησή του βάσει των καθηκόντων στη θέση στην οποία διορίστηκε, η κατά τα ανωτέρω προβλεπόμενη κατ' εξαίρεση απόσπαση δοκίμου υπαλλήλου πλήττει την ουσιαστική, κατά τα ανωτέρω, προϋπόθεση αξιολόγησής του (βλ., επ' αυτού, γνμδ. ΝΣΚ 176/2011, πρβλ. γνμδ. ΝΣΚ 175/2003, 91/2008, 251/2010, ΔΕφΘεσσαλ 1546/2009, ΔΕφΑ 322, 607, 1005-6/2012). Υπό το φως των ανωτέρω, θα έχρηζαν, ενδεχομένως, αναφοράς, ενδεικτικά, οι συγκεκριμένες και επιτακτικές ανάγκες της υπηρεσίας, η εξυπηρέτηση των οποίων δύναται να πραγματοποιηθεί με απόσπαση δικαστικού υπαλλήλου που διανύει τη δοκιμαστική υπηρεσία του.

31. Επί του άρθρου 157 παρ.1

Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 ορίζεται ότι «[η] αίτηση υποβάλλεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και διαβιβάζεται υποχρεωτικά στο αρμόδιο υπηρεσιακό συμβούλιο, εκτός εάν αυτή είναι προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη».

Θα ήταν ενδεχομένως σκόπιμο, για λόγους ασφάλειας δικαίου, να αναδιατυπωθεί η ανωτέρω ρύθμιση ως εξής: «[η] αίτηση υποβάλλεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και διαβιβάζεται υποχρεωτικά στο αρμόδιο υπηρεσιακό συμβούλιο, το οποίο αποφαίνεται και περί του παραδεκτού ή του βασίμου».

32. Επί του άρθρου 159 παρ. 2

Σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παρ. 2, «[η] διαθεσιμότητα αρχίζει μετά τη λήξη της αναρρωτικής άδειας και δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά το ένα (1) έτος». Για λόγους σαφήνειας της διατύπωσης και προς άρση τυχόν ερμηνευτικών δυσχερειών, η ρύθμιση θα μπορούσε να τροποποιηθεί ως εξής: «[η] διαθεσιμότητα αρχίζει μετά τη λήξη του ανώτατου ορίου της αναρρωτικής άδειας που δικαιούται ο δικαστικός υπάλληλος και δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά το ένα (1) έτος».

33. Επί του άρθρου 171 παρ. 2

Στο άρθρο 171 παρ. 2 ορίζεται ότι η ποινική δίκη δεν αναστέλλει την πειθαρχική διαδικασία. Το πειθαρχικό όργανο μπορεί, για εξαιρετικούς λόγους, να αναστείλει την πειθαρχική διαδικασία έως ένα έτος. Αναστολή δεν επιτρέπεται αν το πειθαρχικό παράπτωμα, το οποίο ταυτόχρονα είναι και αξιόποινη πράξη, προκάλεσε δημόσιο σκάνδαλο ή θίγει σοβαρά το κύρος της υπηρεσίας.

Εν προκειμένω παρατηρείται ότι το πειθαρχικό όργανο έχει διακριτική ευχέρεια να αναστείλει την πειθαρχική διαδικασία για πειθαρχικό παράπτωμα που ταυτόχρονα συνιστά παραβίαση ποινικού κανόνα, με μόνο όριο την πρόκληση δημόσιου σκανδάλου ή τη βλάβη του κύρους της υπηρεσίας. Οι αξιολογικές αυτές έννοιες από τη φύση τους καταλείπουν ευρύ πεδίο διακριτικής ευχέρειας κατά την υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών σε αυτές. Για αυτό τον λόγο, η χρήση τους ως ορίων της διακριτικής ευχέρειας του πειθαρχικού οργάνου δημιουργεί ένα επιπλέον πεδίο διακριτικής ευχέρειας, το οποίο ενδεχομένως δεν συμβάλλει στην απρόσκοπτη εφαρμογή της διάταξης, που προβλέπει εξαίρεση από τον κανόνα της προόδου της πειθαρχικής διαδικασίας. Συνεπώς, θα ήταν ενδεχομένως σκόπιμο να αναφερθούν ενδεικτικά οι εξαιρετικοί λόγοι για τους οποίους είναι δυνατόν να ανασταλεί η πειθαρχική διαδικασία.

34. Επί του άρθρου 215 παρ.1

Στο άρθρο 215 παρ. 1 ορίζεται ότι ο δικαστικός υπάλληλος παύεται οριστικά από την υπηρεσία αν καταδικασθεί με δικαστική απόφαση για τα αδικήματα και τις ποινές που προβλέπονται στις περ. α) και δ) της παρ.1 του άρ-

θρου 7. Στο άρθρο 7 δεν υφίσταται περ. δ), αλλά περ. γ). Ως εκ τούτου, πρέπει να αντικατασταθεί το στοιχείο δ) από το στοιχείο γ).

35. Επί του άρθρου 221 παρ. 2

Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 προβλέπεται ότι «[σ]ε κάθε περίπτωση, ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης μπορεί να ασκήσει ή να διατάξει την άσκηση πειθαρχικής δίωξης κατά του υπαλλήλου αυτού, υπό τις προϋποθέσεις του πρώτου εδαφίου».

Επισημαίνεται ότι οι διατάξεις του ν. 3074/2002, διά των οποίων εισήχθη ο θεσμός του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, καταργήθηκαν διά του άρθρου 119 περ. 18 του ν. 4622/2019. Σύμφωνα, εξ άλλου, με το άρθρο 82 παρ. 6 του ίδιου νόμου, οι αρμοδιότητες του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης ασκούνται από τα αρμόδια όργανα της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας.

36. Επί του άρθρου 227 παρ. 2

Εν προκειμένω ορίζεται ότι «[ο]ι υπάλληλοι που μετατάσσονται σε κλάδο δικαστικών υπαλλήλων, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 20 του ν. 4512/2018, από την ημερομηνία ενεργοποίησης της μετάταξής τους, διέπονται από τον παρόντα. Οι υπάλληλοι που μετατάσσονται σε άλλες υπηρεσίες, σύμφωνα με την ίδια διάταξη, από την ημερομηνία ενεργοποίησης της μετάταξής τους, διέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ν.π.δ.δ. (ν. 3528/2007, Α' 26)».

Για λόγους σαφήνειας και άρσης τυχόν ερμηνευτικών δυσχερειών, η φράση «την ημερομηνία ενεργοποίησης της μετάταξής τους», όπου απαντά, θα ήταν σκόπιμο να αντικατασταθεί από τη φράση «την ημερομηνία ολοκλήρωσης της μετάταξής τους».

37. Επί του άρθρου 228 παρ.1

Στην παρ. 1, το αρκτικόλεξο «ΕΚΚΔΑ» προτείνεται να διορθωθεί στο ορθό «ΕΚΔΔΑ».

38. Επί του άρθρου 231

Η ρύθμιση προβλέπει ότι «[ο]ι κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος προϊστάμενοι γενικών διευθύνσεων, διευθύνσεων, τμημάτων ή αντίστοιχου επιπέδου οργανικών μονάδων εξακολουθούν να ασκούν τα καθήκοντά τους έ-

ως τη λήξη της θητείας για την οποία έχουν επιλεγεί σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις». Από τον συνδυασμό της εν θέματι ρύθμισης όπως και των διατάξεων του άρθρου 146 του νομοσχεδίου προκύπτει ότι θα ήταν ενδεχομένως σκόπιμο, για λόγους σαφήνειας, να διευκρινισθεί αν η διάταξη για την εκ νέου τοποθέτηση των προϊσταμένων καταλαμβάνει και τους υπηρετούντες, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, προϊσταμένους. Εξ άλλου, στη θέση του όρου «προϊσχύουσες» πρέπει να τεθεί ο όρος «προϊσχύσασες».

Αθήνα, 21 Απριλίου 2021

Οι Εισηγητές
Δάφνη Ακουμιανάκη
Μαρία Ανδρονόπουλου
Κωνσταντίνος Δεληκωστόπουλος
Αθανασία Διονυσοπούλου
Επίκουρη Καθηγήτρια της Νομικής Σχολής
του Πανεπιστημίου Αθηνών
Επιστημονικοί Συνεργάτες

Ο Προϊστάμενος του Α΄ Τμήματος
Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Ξενοφών Παπαρρηγόπουλος
Αναπληρωτής Καθηγητής
του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

Ο Προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αστέρης Πλιάκος
Καθηγητής του Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών